

Waarheid die de Eeuwigheid Omarmt

Wat is de Waarheid

Auteur: Vishnuh-Genootschap

Adhipati: R.R. Purperhart

THEMA-code:

NUR-code:

© Auteursrecht: Vishnuh-Genootschap

Auteursrecht: R.R. Purperhart/ Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en illustraties: Vishnuh-Genootschap

Geen enkel deel van deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige andere wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

© Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van deze publicatie mag worden gereproduceerd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of overgedragen in welke vorm of op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Proloog.....	13
Het Vishnuh-Genootschap: Oeroude wijsheid buiten religieuze kaders	21
Ooggetuige van religieuze opkomst en verval	27
Een levenshouding, geen geloof	32
De missie van het Genootschap in de moderne wereld.....	37
Over dit boek: de Waarheid die de Eeuwigheid Omarmt....	41
De waarheid is hun waarheid en niet van iedereen.....	46
De valse hoop	49
De hoop van het volk Israël tijdens de Babylonische ballingschap (Jeremia 29)	52
De goddelijke goedheid?	59
De strijd in Oekraïne en Rusland: Een goddelijke rechtvaardiging?	61
.....	65
Het conflict tussen Israël en de Palestijnen: Geloof en geweld	65
De goddelijke goedheid en het probleem van lijden	68
De rol van religie in hedendaagse conflicten	70
Geen oplossing voor vrede	72
.....	75
De limieten van religie als oplossing voor vrede	75
Natuurlijke regels en menselijke samenwerking.....	78
Een nieuwe "Bijbel" zonder religie	79

De kracht van menselijke keuze	82
Religie en Geweld: Historische Gegevens	84
Hedendaagse Voorbeelden van Religie en Conflict	88
Wie is slim en wie is dom?	98
De Noodzaak van Natuurlijke Regels: Ethiek los van Religie	103
Het Christendom en Zijn Oorsprong.....	108
Keizer Constantijn en de Vorming van het Christendom..	113
Het Keizerlijke Beleid en de Onderdrukking van Andere Geloofsovertuigingen	122
Religie en Macht: De Onlosmakelijke Band	128
Het volk van God.....	135
God rechtvaardig?.....	156
De politieke historie	163
De Inquisitie: Angst, Controle en Religieuze Dominantie	174
Religie als Politiek en Sociaal Instrument	180
Religie en Onwetendheid	186
De Filipijnen.....	195
Suriname	205
De Vooruitgang van Seculiere Landen: Wat We Kunnen Leren van Ontkerkelijkte Samenlevingen	211
De Geschiedenis van Kerken en Rijkdom	217
Het Vaticaan en Kerken in de Toekomst.....	222

De mens wikt maar de natuur beschikt, want de natuur geeft en neemt. De natuur is de schepper van het leven van al wat was en nu nog is en wat nog komen zal.....	223
Niet god heeft de mens geschapen naar zijn evenbeeld, maar de natuur heeft de mens heeft god geschapen naar zijn evenbeeld.....	234
.....	240
Religie als Culturele Projectie.....	240
"Ere wie ere toekomt" is hier zeer toepasselijk.	260
God houdt van kinderen?	261
Seksueel geweld?.....	267
Problematische verhalen.....	270
De geschiedenis van Nederland bij onderdrukking	277
Spijt zonder daden: De erfenis van onrecht	281
Herstel zonder schuld, maar met verantwoordelijkheid ...	282
Tijdlijn van herstelgerichte initiatieven in Nederland.....	283
De visie van de Gurubesar van het Vishnuh-Genootschap over herstelbetalingen: een reflectie op slavernij, verantwoordelijkheid en moreel gezag.....	285
De toespraak van de Gurubesar van het Vishnuh-Genootschap over herstelbetalingen aan Suriname.	291
De Dwang van Identiteit en de Onzichtbare Keten van Onderdrukking.....	297
MANIFEST VAN DE AARDBEWONER	300
De moderne slavernij.....	310

Wij Vishnuïsten leggen het verschil	317
De roep tot bewustzijn	322
Pleidooi voor het Vishnuh-Genootschap: De Nieuwe Weg naar Bevrijding, Eenheid en Vooruitgang	326
Epiloog	331

Proloog

In de eeuwen die achter ons liggen, zijn er talloze waarheden gepredikt, door duizenden stemmen, gekleed in de mantel van geloof, filosofie en traditie. Van heilige boeken tot overtuigingen die generaties hebben gevormd, is er altijd een diepgeworteld verlangen geweest om de betekenis van ons bestaan te begrijpen. Maar de vraag blijft: **Wat als de waarheden die ons zijn verteld niet de waarheid zijn? Wat als we, door onszelf en onze perceptie, gevangen zitten in netten van oude overtuigingen die onze geest verlammen?**

In dit boek wil ik een ander pad verkennen. Geen pad van dogma. Geen route geplaveid met vaststaande zekerheden, rigide overtuigingen of eeuwenoude waarheden die van bovenaf zijn opgelegd. Maar een pad van innerlijke bevrijding. Een zoektocht die niet begint met regels, maar met vragen.

Bevrijding die wortelt in de stilte van onze geest – dáár waar ware vrijheid zich verschuilt. Niet in uiterlijke vormen, niet in rituelen die hun betekenis verloren zijn, maar in een diepe innerlijke helderheid.

Geen verlossing door gehoorzaamheid, maar door bewustzijn.

Niet door te geloven omdat het moet, maar door te begrijpen omdat het resoneert.

Geen navolging zonder inzicht.

Geen overgave aan heilige boeken zonder de moed om te bevragen.

Werkelijke vrijheid ontstaat wanneer we zelf durven kijken, zelf durven voelen, zelf durven ervaren.

En vooral: wanneer we het lef hebben om zélf te ontdekken wat voor ons waar is.

Want wat is waarheid waard als zij wordt opgedrongen in plaats van ontdekt?

Wat blijft erover van geloof als het onze vragen onderdrukt, in plaats van ze te voeden en te verrijken?

Een levend pad vraagt geen volgzaamheid, maar moed.

Moed om te twijfelen.

Moed om af te wijken.

Moed om trouw te blijven aan wat vanbinnen roept – zelfs als de wereld om je heen dat niet begrijpt.

Wat als we de moed zouden hebben...

...om waarheid niet langer te beschouwen als iets dat ons van buitenaf wordt aangereikt –maar als iets dat geboren wordt vanbinnen.

In de stilte van zelfonderzoek, in het doorvoelen van onze vragen,

in de intensiteit van het leven zelf, dat ons voortdurend uitnodigt tot ontwaken.

Wat als we ophielden met zoeken naar absolute antwoorden in systemen, symbolen en dogma's?
En in plaats daarvan leerden luisteren naar de stille stem van inzicht die ín ons woont?

Dan zouden we misschien een wereld ontdekken die niet langer verdeeld is in rassen, religies, grenzen of maatschappelijke klassen – maar een wereld waarin elk mens wordt herkend als een unieke uitdrukking van één gedeelde, levende menselijkheid.

Een wereld waarin verschil niet leidt tot verdeeldheid, maar tot verrijking.

Waarin we het onbekende in de ander niet vrezen, maar verwelkomen.

Waarin we leren zonder te veroordelen, en groeien zonder te heersen.

Waarin vrijheid niet betekent: doen wat je wilt, maar: leven in waarheid, zonder dwang en zonder maskers.

En misschien – heel misschien – is dát de ware revolutie: geen strijd van meningen, maar de bevrijding van het menselijk hart.

De wereld die we kennen is vaak een wereld die we hebben geërfd.

Niet gekozen.

Niet zelf opgebouwd.

Maar geërfd.

Een erfenis van verhalen, beelden en overtuigingen –
stilzwijgend overgedragen van generatie op generatie.
Ingeweven in onze taal, onze rituelen, onze gewoonten.
In de manier waarop we naar onszelf kijken, en naar de
ander.

Verhalen die ons identiteit geven, houvast, een plek in de
tijd.

Verhalen die ons vormen.

Maar ook: verhalen die ons vormen vóór we weten wie we
werkelijk zijn.

Want niet elk verhaal dat we meedragen, is ook het onze.

Sommige overtuigingen beperken ons meer dan ze
beschermen.

Sommige angsten zijn geërfd – onuitgesproken, maar diep
voelbaar.

Ze leven voort in ons lichaam, onze reacties, onze
gedachten.

En sommige waarheden... zijn nooit werkelijk doorleefd.

Slechts aangenomen,

omdat men het zo zei,

omdat het zo hoorde,

omdat het altijd zo geweest is.

Maar wie zijn wij, los van de stemmen van vroeger?

Wie zijn wij, als we beginnen te luisteren naar onze eigen
stem – voorbij de echo van het verleden?

Misschien begint daar de echte bevrijding:
 waar we niet langer herhalen wat ooit is doorgegeven, maar
 durven onderzoeken wat wáár is voor ons, hier, nu, in dit
 leven.

Wat als die verhalen niet meer kloppen?

Wat als we de moed hadden om te erkennen, dat veel van
 wat we denken te weten niet voortkomt uit helder inzicht,
 maar uit een diepgewortelde angst om te twijfelen?

Dat onze zekerheden vaak niet rusten op waarheid, maar op
 de behoefte aan houvast – zelfs als die houvast ons
 gevangen houdt in een leven dat kleiner is dan wie we
 werkelijk zijn.

Wat als we konden zien dat ons verlangen naar
 duidelijkheid soms sterker is dan onze honger naar
 waarheid?

Dat we liever geloven dan bevragen, liever volgen dan
 verdwalen, liever vasthouden dan loslaten – ook als het ons
 belemmert om vrij te zijn?

Misschien is ware wijsheid niet het verzamelen van meer
 kennis, maar het afleren van wat ons ooit is aangeleerd.

Het durven staan in de leegte van het niet-weten, zonder
 paniek.

En juist daar, in dat onzekere niemandsland, ontdekken wat
 écht is.

Wat van ons is.

Wat leeft.

Wat als het verlangen naar waarheid...

...groter is dan het comfort van wat we altijd hebben geloofd?

Groter dan de veilige muren van oude zekerheden, hoe vertrouwd ook?

Dán ontstaat er ruimte.

Ruimte om opnieuw te kijken.

Om opnieuw te leren.

Niet door eindeloos te herhalen wat eeuwenlang is doorgegeven, maar door werkelijk te luisteren – naar onszelf, naar elkaar, naar het leven zelf.

Want echte vrijheid begint waar de angst voor het onbekende eindigt.

Daar, waar we de moed vinden om onze geest te bevrijden van ketenen die we niet eens wisten dat we droegen.

Daar, waar religieuze grenzen vervagen in de warmte van menselijke verbondenheid.

Waar verschillen geen bedreiging meer zijn, maar bruggen worden.

Waar we stoppen met elkaar te overtuigen, en beginnen met elkaar te begrijpen.

Niet om het altijd eens te zijn – maar om elkaar werkelijk te ontmoeten, van mens tot mens.

Want misschien is dat wel de kern van vrijheid: niet dat we hetzelfde denken, maar dat we ruimte scheppen voor ieders waarheid, zonder angst, zonder dwang, met open ogen en een open hart.

Misschien is dat de echte erfenis waar we recht op hebben.

Niet een pakket van heilige waarheden, maar een open ruimte voor ontdekking.

Niet één weg, maar het besef dat ieder mens zijn eigen waarheid moet vinden – zonder dwang, zonder angst, zonder schuld.

En misschien...

is dat precies wat deze tijd van ons vraagt.

Dit boek is een uitnodiging om voorbij de horizon van onze angsten, overtuigingen en vooroordelen te kijken. Het is een uitnodiging om de dogma's van religies, systemen en autoriteiten te bevragen, niet om ze te verwerpen, maar om te begrijpen hoe ze ons hebben gevormd en hoe ze ons nog steeds gevangen kunnen houden. Het is een reis naar het ontwaken van de geest – een reis die niet buiten ons, maar binnenin ons zelf begint.

De waarheid die ik hier deel is niet absoluut. Het is geen waarheid die ik je opleg, maar een waarheid die je zult moeten ontdekken, stap voor stap, door je eigen ervaring en je eigen verstand. Want, zoals de Boeddha ooit zei: "**Geloof**

niets, zelfs niet wat ik zeg, tenzij het overeenkomt met je eigen reden en je eigen ervaring."

Het doel van dit boek is niet om je te overtuigen van wat dan ook, maar om je te bevrijden van de gevangenis van de mindere waarheden die je misschien hebt geërfd. **Het doel is om je uit te nodigen om te ontwaken, om niet te geloven, maar te begrijpen.**

De Weg van Vishnuh – Begin van de Innerlijke Reis

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"Het pad ligt open voor wie durft te zien. De ware reis begint wanneer je alles loslaat waarvan je dacht dat het waarheid was. Laat je niet vasthouden door overtuigingen, maar door inzicht. Welkom op het pad van Zelfrealisatie – de weg naar de Waarheid die de Eeuwigheid omarmt en het ego overstijgt."

Wie deze weg betreedt, betreedt geen weg van uiterlijke verovering, maar van innerlijke bevrijding. Het is geen reis over land, maar door lagen van bewustzijn. Alles wat werd aangeleerd – angst, ambitie, trots, dogma – mag worden afgelegd als een oude mantel die zijn nut heeft gediend. Want alleen wie leeg is, kan gevuld worden met waarheid.

De Waarheid waar Vishnuh naar wijst, is geen starre doctrine. Zij beweegt, zij leeft, zij wacht niet in boeken, maar in stilte – tussen ademhaling en inzicht. De

Eeuwigheid is geen verre toekomst, maar het tijdloze Nu, waarin het Zelf zich herinnert wie het altijd al was.

Deze weg vereist geen geweld, geen zwerftocht langs tempels of bergen. Hij vraagt slechts eerlijkheid, overgave en de moed om werkelijk te zien: dat jij de dromer én de droom bent, de zoeker én het Gezochte.

Wandel met open ogen, met een open hart. Want wie zichzelf kent, kent de Eeuwigheid.

Het Vishnuh-Genootschap: Oeroude wijsheid buiten religieuze kaders

Het Vishnuh-Genootschap is geen religie en heeft zich ook nooit zo willen manifesteren. Het is ontstaan lang vóór de religieuze instituties van het hindoeïsme hun vaste vorm kregen.

In een tijd waarin de aarde nog niet verdeeld was door grenzen, boeken of dogma's, leefden mensen dicht bij de natuur en verstonden zij haar wetten met het hart.

De oudste wijzen die tot dit gedachtegoed behoren, lieten zich niet leiden door tempelrituelen of hiërarchische kastenstructuren, maar door de stille stem van het geweten, de observatie van de kosmos en het ritme van het leven zelf.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"De waarheid is als de zon: zij schijnt voor iedereen, maar niet iedereen wil in haar licht staan."

De waarheid is niet verborgen. Zij is overal, helder als de ochtendzon, onverschillig aan rang, geloof of afkomst. Maar het is de mens die zich omdraait, zijn ogen sluit of zich verschuilt achter de schaduw van zijn overtuigingen. Niet omdat de waarheid wreed is, maar omdat zij alles onthult – ook datgene wat men liever ontkent.

Want wie in het licht staat, kan zich niet langer verschuilen. Maskers vallen, illusies verdampen. De waarheid toont niet alleen de wereld zoals die is, maar ook de mens zoals hij werkelijk is – zonder vernis, zonder zelfbedrog.

Toch schijnt zij onophoudelijk, geduldig, zonder oordeel. Zij wacht niet op erkenning, zij straft niet, zij overweldigt niet. Zij is er gewoon. Altijd. En op het moment dat men bereid is om zich tot haar te keren, wordt de schaduw niet langer gezien als vijand, maar als bewijs van het licht.

Zo leert Vishnuh: wie waarheid zoekt, moet bereid zijn haar te verdragen. Niet met de ogen, maar met het hart.

De oorsprong van spiritueel ontwaken werd eeuwenlang gehuld in mystiek en kracht.

Maar de vormgeving van het hindoeïsme zoals we die vandaag kennen, is niet het zuivere overblijfsel van een oervisie. Ze is een construct, een systeem, vormgegeven

door machthebbers en priesters die religie gebruikten als middel tot controle.

Wat ooit bedoeld was als een weg naar innerlijke vrijheid, werd een systeem van hiërarchie en onderwerping.

In die tijd werd ware kennis afgegrendeld, gecodeerd in rituelen en taal die alleen de elite mocht kennen. De gewone mens werd afhankelijk gemaakt – van rituelen, van tussenpersonen, van gezag. Men leerde niet meer zélf te zoeken, maar te gehoorzamen. Het goddelijke werd van binnen naar buiten verplaatst, als iets dat enkel via een ander benaderd kon worden. En zo ontstond een kloof tussen de mens en zijn eigen essentie.

Het Vishnuh-Genootschap heeft zich daar altijd van afgekeerd.

Het verwerpt elke tussenkomst die de mens afleidt van zijn diepste innerlijke bron.

Het erkent geen materiële tempels van steen, geen afgoden van goud, en geen dogma's die de ervaring van het hart zouden kunnen overschaduwen. In plaats daarvan ziet het slechts één tempel: het innerlijke wezen van de mens zelf.

In de stilte van het eigen bewustzijn, buiten de chaos van uiterlijke invloeden, vindt men het ware licht. Het is niet te vinden in het lawaai van religieuze doctrines, maar in de serene ruimte van diep inzicht en authentieke ervaring.

Waar traditionele religieuze systemen de mens vaak afhankelijk maken van externe autoriteit en rituelen, biedt het Vishnuh-Genootschap een pad van bevrijding en zelfverwezenlijking. Het verbreekt de ketenen van externe controle en opent de deur naar persoonlijke vrijheid en innerlijke kracht.

Waar religie vaak scheidingen aanbrengt, door grenzen te trekken tussen 'wij' en 'zij', bouwt het Vishnuh-Genootschap bruggen van eenheid en verbondenheid. Het leert ons dat ware spiritualiteit niet gaat om verdeling, maar om het erkennen van de gemeenschappelijke essentie die alle mensen met elkaar verbindt.

In plaats van gehoorzaamheid te eisen, nodigt het Vishnuh-Genootschap ons uit tot diepgaand zelfonderzoek. Het moedigt ons aan om onze eigen innerlijke waarheid te ontdekken, ons bewust te worden van onze rol in de wereld, en de verantwoordelijkheid te nemen voor ons eigen pad.

Het is een uitnodiging om te groeien, te evolueren, en boven alles, om trouw te blijven aan onszelf.

De toekomst behoort niet toe aan systemen die de mens klein houden,

maar aan de bewegingen die de sleutel teruggeven aan zijn eigen vrijheid.

In die geest spreekt het Vishnuh-Genootschap:

Niet om te heersen, niet om te overtuigen, maar om te herinneren – aan wat we diep van binnen altijd al wisten, nog voordat de stemmen van buiten ons vertelden wie we moesten zijn.

Het Vishnuh-Genootschap roept ons niet op om volgbaar te zijn, maar om onszelf te bevrijden van de lagen die ons afleiden van onze eigen, diepgewortelde waarheid. Het nodigt ons uit om terug te keren naar de essentie van ons bestaan, voorbij de verwachtingen en invloeden die ons afleiden van wie we werkelijk zijn.

Het gaat niet om het aannemen van nieuwe overtuigingen, maar om het herontdekken van de wijsheid die we al bezaten voordat de wereld ons een pad toonde dat niet de onze was. Het is een oproep tot hernieuwde bewustwording, om te leven in overeenstemming met de innerlijke wijsheid die ons altijd al leidde, zelfs toen we deze misschien uit het oog verloren.

In plaats van te dicteren, biedt het Vishnuh-Genootschap een ruimte van herinnering en ontwaking, waar de zoektocht naar vrijheid niet buiten onszelf ligt, maar diep in ons innerlijk wordt gevonden.

... Het is geen weg die we buiten ons moeten zoeken, geen iets wat we moeten behalen door externe middelen, maar iets wat we al zijn en altijd al waren. Het Vishnuh-Genootschap roept ons op om onze diepste waarheden te

herinneren, om onszelf weer te ontdekken, niet als een project dat we moeten voltooien, maar als een ontwaken van wat altijd al in ons heeft gewoond.

De vrijheid die wij zoeken is geen vrijheid van omstandigheden of van de invloeden die ons omgeven, maar de vrijheid van de geest, de vrijheid om onze ware natuur te omarmen. Het is een uitnodiging om te leven in harmonie met de essentie van wie we werkelijk zijn, zonder de ketenen van externe invloeden die ons proberen te vormen in een beeld dat niet van ons is. Want zolang we ons identificeren met de rollen die anderen ons opleggen – of die we zelf uit angst of conformiteit aannemen – zullen we nooit de volledige vrijheid kennen die beschikbaar is in het diepe weten van onszelf.

Het Vishnuh-Genootschap biedt geen regels, geen dogma's, geen uiterlijke voorschriften die het pad aangeven. In plaats daarvan nodigt het ons uit om in de stilte van ons eigen wezen de waarheden van het leven te ervaren.

... Het leert ons dat we niet gevormd worden door de omstandigheden van de wereld, maar door de manier waarop wij ons verhouden tot die wereld. Het is in deze innerlijke houding, in deze zuiverheid van waarneming, dat we ons de vrijheid kunnen toe-eigenen die altijd binnen handbereik is.

Zo leert Vishnuh:

Vishnuh-Genootschap

de weg naar vrijheid is niet buiten ons, maar in ons. Het is een reis van herinnering, van terugkeer naar onze oorspronkelijke staat, naar een leven van eenvoud, waarheid en verbondenheid met alles wat is.

Ooggetuige van religieuze opkomst en verval

Als een getuige van eeuwen, heeft het Vishnuh-Genootschap zich opgesteld als een stille wachter, een wijze boom die niet strijdt met de storm, maar diep wortelt in waarheid en mededogen.

Het zag hoe de winden van fanatisme en heilige oorlogen over de aarde raasden, hoe tempels werden gebouwd op

schuld, en altaren op angst.

Het aanschouwde de opkomst van de grote wereldgodsdiensten – het jodendom, christendom, de islam, het boeddhisme – en zag hoe hun oorspronkelijke vuur van liefde en compassie vaak werd uitgeblust door de kou van doctrine, de dorst naar gezag en de honger naar zieltjes.

Wat begon als innerlijke verlichting, werd te vaak uiterlijk vertoon.

Wat bedoeld was als een pad naar zelfkennis, veranderde in een systeem van geboden, verboden en hiërarchieën.

In naam van het goddelijke werden oorlogen gevoerd, vrouwen tot zwijgen gebracht, ketters verbrand, kinderen angst aangeleerd.

Maar het Vishnuh-Genootschap hield vast aan een ander kompas – één dat niet afhankelijk is van dogma of heilige teksten,

maar van het levend ervaren van waarheid in jezelf.

Het weigerde om macht boven moraal te plaatsen.

Het weigerde om één volk boven een ander te stellen, één leer boven de ander, één waarheid als monopolie te behandelen.

Voor het Genootschap is elke ziel een levendige vonk van het universele licht, een onschatbare drager van potentieel,

waardigheid en wijsheid. Het erkent slechts één ware tempel: het innerlijke rijk van de mens.

In dat innerlijke domein huist het goddelijke – niet in de verering van stenen beelden, niet in de goedkeuring van een geestelijke leider, maar in de stille ruimte van iemands geweten, de moed die schuilt in zijn denken, en de zuiverheid van zijn daden.

Het Vishnuh-Genootschap erkent dat het goddelijke niet buiten ons te vinden is, maar in onszelf, als een innerlijke kracht die wacht om ontdekt te worden. Het is niet te vinden in externe symbolen of autoriteiten, maar in de authentieke en persoonlijke relatie die elke individu met zijn eigen bewustzijn heeft.

Het nodigt ons uit om te zoeken naar deze innerlijke tempel, waar ware spirituele kracht ontstaat door zelfreflectie, moedige gedachten en oprechte handelingen. Het is in deze stille, innerlijke ruimte dat we de verbinding met het goddelijke kunnen ervaren – door simpelweg trouw te zijn aan onze diepste waarheden en het pad van zuivere integriteit te volgen.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"De wreedste ketenen zijn gesmeed in de naam van het licht – want wie zichzelf heilig waant, voelt zich vrij om anderen te knechten zonder schuld."

De geschiedenis is doordrenkt van bloed dat vloeide onder de vlag van zuiverheid. Velen die beweerden het Licht te dienen, hebben het gebruikt als wapen. Waar waarheid wordt geclaimd als bezit, wordt liefde vervangen door dogma, en compassie door controle.

De gevaarlijkste vorm van macht is die welke zich heilig noemt. Want zodra iemand zichzelf boven een ander plaatst, met het voorwendsel van goddelijke zending of morele verhevenheid, worden misdaden gerechtvaardigd als offers, en slavernij als redding.

Ware heiligheid is stil, nederig en zuiver. Zij dwingt niemand, eist niets op, verheft niet het ene volk boven het andere. Wie werkelijk in het licht staat, werpt geen schaduw op een ander.

Vishnuh waarschuwt: pas op voor wie zich rechtvaardig noemt, maar met ketenen komt. Zij spreken over bevrijding, maar zaaien angst. Zij beloven het paradijs, maar bouwen gevangenissen van gehoorzaamheid.

De mens is pas vrij wanneer hij het licht in zichzelf vindt, en het niet langer zoekt in de heerschappij van een ander.

Het Vishnuh-Genootschap heeft nooit dogma bestreden uit haat, rancune of trots.

Het heeft zich niet verlaagd tot strijd tegen personen of geloofsrichtingen, maar het heeft, met vaste hand en open hart, het licht willen vasthouden in een wereld die soms

doof werd voor haar eigen geweten.

Niet om te veroordelen, maar om te herinneren.

Niet om af te breken, maar om te openen wat ooit gesloten werd.

Het zag hoe mensen gevangen raakten in structuren die hun ziel niet voedden maar onderdrukten.

Hoe angst voor 'hel en verdoemenis' zwaarder woog dan innerlijke groei.

Hoe gehoorzaamheid boven waarheid werd gesteld.

Hoe het vrije denken – de vonk van ieder levend wezen – tot zonde werd verklaard, tot iets gevaarlijks, iets dat bestreden moest worden.

En toch: het Genootschap koos niet voor woede, maar voor waarheid.

Niet voor haat, maar voor helderheid.

Want alleen waar licht schijnt, wijkt de schaduw.

Het Genootschap weet: werkelijke bevrijding komt niet van buitenaf, maar uit het durven denken, voelen en handelen vanuit je diepste kern.

Daar, waar geen dogma's meer heersen, maar liefde voor waarheid en eerbied voor het leven zelf.

Een leven waarin de mens zichzelf mag zijn – volledig, stralend, vrij.

Een levenshouding, geen geloof

Het Vishnuh-Genootschap pleit niet voor een nieuwe religie,
geen nieuw geloof met eigen rituelen, dogma's of afgoden.
Het vraagt geen knieval voor een nieuwe waarheid,
maar een opstaan in je eigen kracht.

Het Genootschap roept de mens op om te leven in zuiverheid —
niet volgens regels opgelegd van buitenaf, maar in verbondenheid met de stroom van het leven zelf.
Die stroom, die beweging van levenskracht, noemen wij *Vishnuh*.

Geen god op een troon, maar de essentie van alles wat beweegt, groeit, ademt en bestaat.
Vishnuh is geen figuur die je aanbidt, maar een energie die je eert door bewust te leven — in harmonie met jezelf, met de ander, en met de wereld om je heen.

Er zijn geen heilige boeken die je moet gehoorzamen.
Geen priesters die tussen jou en het goddelijke staan.
Geen verboden, geen verlossingsbeloften, geen oordeel na de dood.

Er is alleen dit moment — en de vraag: hoe leef jij *nu*?
Ben je rechtvaardig? Heb je liefde in je hart?
Ben je vrij in je denken, eerlijk in je handelen, en oprecht in je omgang met anderen?

Spiritualiteit is volgens het Vishnuh-Genootschap geen ladder naar de hemel, maar een anker in jezelf.

Geen routekaart naar een paradijs, maar een houding van openheid, respect en innerlijke discipline in het hier en nu. Je hoeft niets te worden, je hoeft niets te geloven.

Je mag simpelweg *zijn* – wakker, bewust, liefdevol.

De bevrijding waar het Genootschap over spreekt is geen wonder, geen magie, maar de eenvoudige, krachtige keuze om zelf je leven te dragen.

Om niet langer te leven naar angst, schuld of autoriteit, maar vanuit een diepe, vrije verantwoordelijkheid.

Dat is geen gemakkelijke weg.

Maar het is een weg die leidt naar echte menselijke waardigheid.

Een weg die uitnodigt tot vrede – niet alleen tussen mensen,

maar ook in het hart van de mens zelf.

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"Geloof is een boot die je over de rivier brengt, maar zodra het eiland van inzicht in zicht komt, laat je het roer los en blijf niet met lege handen vasthouden aan wat je al hebt achtergelaten."

Geloof is het begin, niet het einde. Het is het voertuig dat de zoeker in beweging zet, dat hem helpt de oevers van twijfel, angst en verwarring te verlaten. Zonder geloof geen reis,

geen brug naar het onbekende. Maar het doel van geloof is niet om eindeloos te blijven varen, noch om het schip te aanbidden. Het is bedoeld om je ergens te brengen – naar het eiland van bewustzijn, waar directe ervaring en innerlijk weten het overnemen van aannames en tradities.

Toch klampt men zich vaak vast aan het roer, zelfs als de overtocht bijna voltooid is. Men vreest het onbekende eiland, en vindt troost in het bekende hout van de boot – zelfs als dat hout hen niet langer dient. Maar wie het oude niet durft los te laten, belemmert het nieuwe om zich te openbaren.

Inzicht is geen beloning van geloof, maar zijn opvolger. Het is het moment waarop de zoeker ontdekt dat het Licht dat hij zocht, altijd al in hemzelf aanwezig was. Dat het pad, het geloof, de symbolen – slechts richtingwijzers waren, geen bestemmingen.

Zo leert Vishnuh:

.. eer de boot die je droeg, maar stap aan land wanneer de tijd daar is. Laat het roer los. En wandel met lege handen – want alleen wie leeg is, kan gevuld worden met waarheid.

In de ogen van het Vishnuh-Genootschap is iedere mens een leerling van de natuur.

Niet van kerken, niet van doctrines, maar van het leven zelf. Want wie met aandacht kijkt, ziet dat de aarde spreekt –